

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף נב עמוד א

- א] יודע מתי נקבע ראש חודש והלך למקום שאין יודעים, האם מותר במלאכה ביום טוב שני של גלויות ?
- ב] כיצד נענש המזלזל ביום טוב שני ?
- ג] באיזה אופן לחכמים אין צריך לבער פירות השביעית שבידו, ולר' יהודה צריך לבער ?
- ד] כלו הפירות במקום מסוים ביהודה אך לא בשאר המקומות, או שכלו ביהודה אבל לא בגליל, האם חייבים בביעור ?

א] בתוך הישוב אסור, מפני שאסור לשנות ממנהג המקום. במדבר מותר.

ב] לשון א': בנידוי, שזהו עונש חמור יותר ממלקות.

לשון ב': סתם אדם בנידוי. תלמיד חכם במלקות.

[בארץ ישראל נמנעו מלנדות תלמיד חכם שעבר על איסור דרבנן, אלא הלקוהו].

ג] רב שישא: הוליד פירות ממקום שלא כלו למקום שלא כלו, ושמע שכלו במקומו.

אביי: הוליד פירות ממקום שלא כלו למקום שכלו, והחזירם למקומם ועדיין לא כלו. [אמנם לרב אשי, ר' יהודה מודה שאין צריך לבער].

רב אשי: כבש שלשה מיני ירק בחבית אחת, והגיע זמן הביעור של מין אחד: לחכמים, אינו חייב לבער עד שיכלו כל הירקות המעורבים.

לר' יהודה, כשכלה מין אחד מן החבית מבערו, אך השאר מותרים.

[ולר' אליעזר, מבער את כולם, שהכבישה עושה אותם כדבר אחד].

רבינא: כלו התמרים בעץ הדקל, אך לא כלו התמרים שנשרו לבין קוצי הדקל: לחכמים אינו נחשב שכלו מחית השרה. ולר' יהודה נחשב שכלו.

ד] לא כלו ביהודה: אינם חייבים בביעור, לפי שהחיה תלך למקום אחר ביהודה.

כלו ביהודה אבל לא בגליל: חייבים בביעור, שאין דרך החיה ללכת מארץ לארץ.